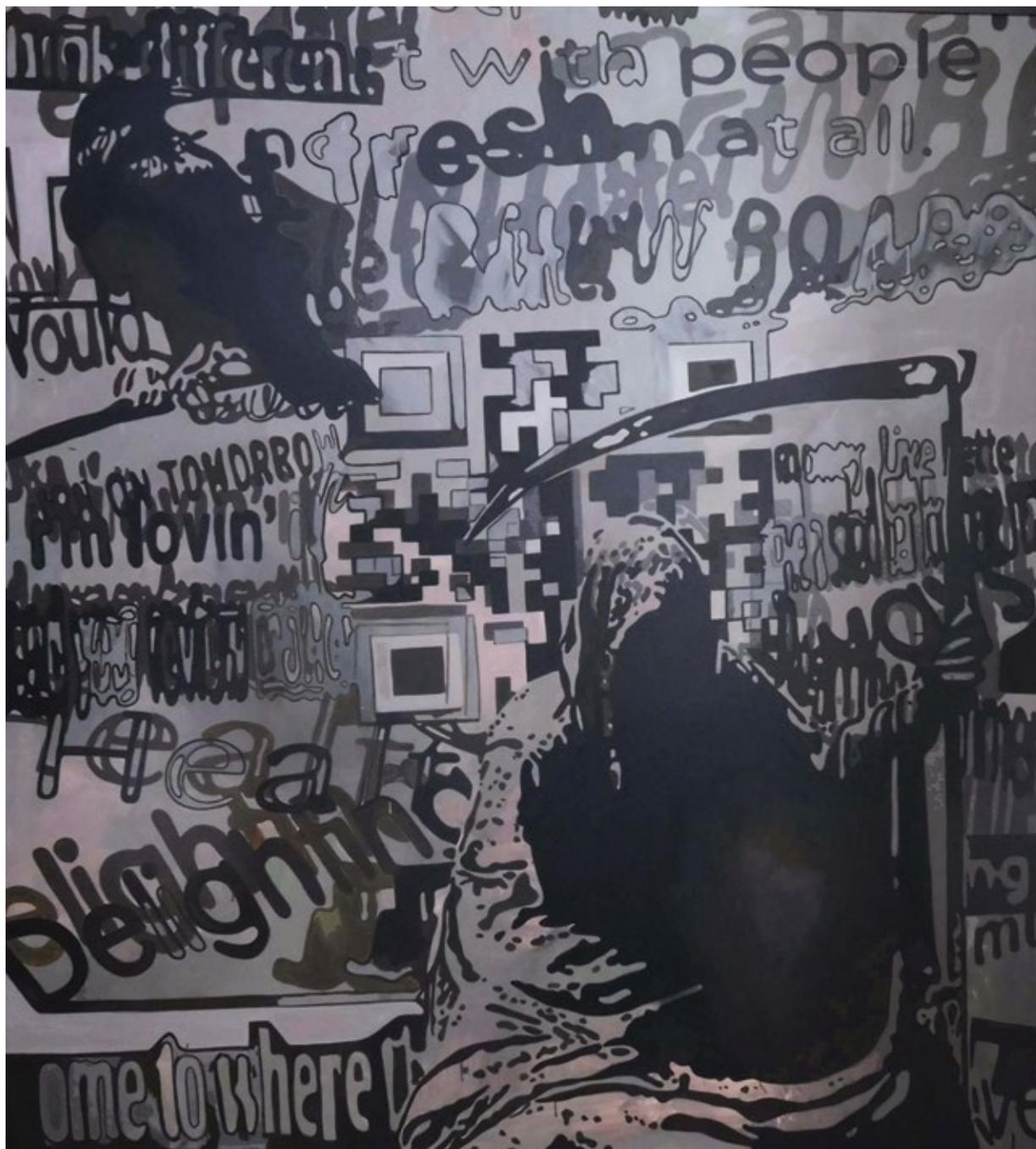

Шћепановић / Здравковић / Грубанов / Перић

Владислав Шћепановић / Vladislav Šćepanović
Playground 2
2017, уље на платну / oil on canvas, 210x180 cm

Шћепановић / Здравковић / Грубанов / Перић

Šćepanović / Zdravković / Grubanov / Perić

Продајна галерија „Београд”

Мај 2019.

Београд

Владислав Шћепановић, Драган Здравковић, Иван Грубанов и Владимир Перић

На домаћој савременој ликовној сцени деценијама уназад актуелна су преиспитивања која се баве тежњама, токовима, валоризацијом и позицијом српске уметности у односу на актуелности у свету. Данас су та питања, можда, живља него раније и чине да се дефинишу будућа дешавања на пољу савремене уметности.

Током последњих деценија XX века па до данас, сведоци смо живљења у времену које је обележено интензивним и драматичним променама. Живот у динамичном добу, занимљивом пре свега због обима и снаге промена, уз деструкцију које је епоха донела, свакако да се одразило и на ликовну сцену. Промислјајња на личном и колективном плану су константно присутна, анализирају се традиционалне вредности (друштво, нација, морал, етика, естетика...), а ова трагања су се пренела и на домен сликарства, стављајући у фокус његову позицију у садашњости, друштвену улогу, сврху и циљеве. Са овим изазовима уметници Владислав Шћепановић, Драган Здравковић, Иван Грубанов и Владимир Перић успешно кореспондирају стварајући дела високог квалитета. Заједничком изложбом ове четворице истакнутих уметника стиче се увид у савремену уметничку сцену Србије, као и правац у којем ће се она развијати у ширем светском контексту.

Веома је битно и то што су ови сликари ангажовани као професори Факултета примењених уметности у Београду, где активно утичу на формирање будућих генерација уметника. Такође, они су представљали нашу земљу на релевантном међународном дешавању - Бијеналу у Венецији (Владислав Шћепановић и Драган Здравковић 2017, Иван Грубанов 2015. и Владимир Перић 2013. године), где су у сусрету са уметницима из света доказали да се код нас прате светска дешавања, али и померају границе, да српска савремена ликовна сцена успева да доноси ново не плашећи се експериментисања.

Владислав Шћепановић се представља сликама *Playground 1* и *Playground 2* из 2017. године, великог формата изведених у техници уља на платну, кроз које у потпуности може да се сагледа суштина Шћепановићевог стваралаштва. Као уметник остао је веран слици у класичном смислу те речи, у коју укључује фотографске предлошке, кадрове видео радова и филмова, речи и поруке, препознатљиве фонтове преузете из мас-медија инсистирајући на деструктивности, спектаклу, моћи зла. У обради мотива огледа се његова вештина, таленат и владање цртежом, простором слике, техником уља на платну. Овог пута Шћепановић се определио за сведен колорит којим наглашава поруку. Бавећи се политичким и поп артом он промишља глобално стање свести човека и његово потчињавање

систему политичке моћи и постулатима потрошачког друштва. У свој својој експлицитности износи мотиве суровости рата, катастрофе указујући на крхкост живота, покрећући снове и надања. Суочавајући нас са реалним страхом од зла и катаклизме уједно освешћује, инсистирајући на индивидуалности, људским правима, изношењу мишљења, личним ставовима. Такође јасним порукама усмерава идентитет појединца, одређујући његово биће у контексту традиционалног система вредности. Шћепановићева уметност је жива, бави се и разматра актуелна дешавања са жељом да утиче и мења време у којем настаје. Својим стваралаштвом у којем нема места просечноности и осредњости, како у интелектуалном тако и у уметничком смислу Шћепановић интригира, плаши, охрабрује или чак насмеје. Устаљени термин конзумент уметности пред сликом Владислава Шћепановића добија нови смисао, јер свака веза са конзументским друштвом је поништена утицајем његовог стваралаштва.

Драган Здравковић излаже две групе фотографија, које чине спој и осврт на два рада под називом *Простор за уметност I и II / Spazio per L'Arte I e II* из 2005. и 2007. године. Тада је Здравковић као уметник био у сопственој режији присутан на Бијеналу, а убрзо затим радови су приказани београдској публици. Након више година, 2017. године Здравковић је у званичној селекцији Бијенала у Венецији, и тада у посебно изграђеном архитектонском сегменту под називом „Личне исповести“ излаже ове радове, што је дало потврду његовом континуираном уметничком деловању. Уметников перформативни чин ухваћен на фотографијама представља ангажован рад са конотацијама герилског упада на једно реномирано уметничко дешавање. Када се сагледа као целина, кроз време у којем је рад излаган добија се увид у једну комплексну ликовну и друштвену тежњу Драгана Здравковића. Користећи себе, као појединца, иронично, у занимљивим ситуацијама, скривања, шуњања, вирења, егзибиционизма и присутности уметник је успео да предочи и саопшти „поенту“ уметничког деловања у данашње време, где борба и упорност доводе до признања и прихватања. Драган Здравковић је уметник, препознатљив по свом сликарском опусу. Искорак у домен преформанса остварио је релевантна уметничка остварења где се као и у сликарству активно бави реалношћу у којој живи. Време је за њега појам који га покреће дајући му снагу и енергију. Следећи ниво промисли односи се на утицај појма времена на нашу стварност, а његово метафизичко значење као и значење тишине и игре интуитивно уграђује у своје слике. Отуда произилазе надреални светови футуристичког изгледа. Стваралаштво Драгана Здравковића је ангажовано, док из стварности која снажно утиче на њега преузима елементе адвертајзинга, мас-медија и поп арта, укидајући њихов препознатљив идентитет припајајући им ново значење и дух.

Иван Грубанов се у континуитету детаљно бави истраживањем и тумачењем политичких, културолошких и идеолошких схватања појма нације користећи опште познате, препознатљиве симболе. Док се бави питањем сећања и памћења како појединца тако и колектива циљ му је да формира идентитет и дефинише простор свог деловања. Својевремено је извео два перформанса који су

резултирала апстрактним сликама великог формата – *Плава слика* и *Плаво-црна слика* које ће видети публика на изложби у Галерији Београд.

Плава слика настала је у перформансу као одговор на перформанс уметнице Катје Шенкер из Швајцарске. Током свог перформанса Грубанов је на под бацио југословенске заставе, које више нису имале вредност како идеолошку тако ни материјалну. Њих су чистачице метлама пребацивале једну ка другој, симулирајући чишћење ђубрета. Након те акције уметник је заставе премазивао индиго плавом бојом која се преносила на бело платно прострто испод њих. Као резултат акције остала је слика, уље на платну. На белом платну задржали су се трагови индиго плаве боје са местимичним обрисима петокраке која се налазила на заставама. Циљ перформанса је била жеља да дође до унутрашњих сазнања о процесу распада нације (југословенске) која је резултирала конституисањем нових. Кроз перформанс бавио се и питањем да ли су национална идентитетска обележја имагинарна или реална.

Плаво-црна слика настала из циклуса/процеса „Сликати нацију“, када је Грубанов полазећи од националних симбола застава и грбова, који у себи садрже препознатљиве слогане, слогане везом пренео на површину платна. Накнадним интервенцијама - ношењем слојева боје, бензина и дима прекрива, скрива и трансформише значења слогана у алтернативна. Слоган пренет на слику, исто као и ма који други са застава и грбова који Грубанов користи у суштини значењу садржи поетичност и патриотска дејства. Провокацијом Грубанов поставља друштвено ангажована питања која се тичу данашњих нација позиционирајући их у релацију са садашњим тренутком, сугеришући будућност овог појма и националних обележја. Заставе су доступне, препознатљиви мотиви из свакодневног живота и као такве носе снажну националну поруку којом у перформансу комуницирају са уметношћу. Оно што је привукло Грубанова није одакле потичу нације већ се усредредио на симболе, речи, које се налазе на националним обележјима, а који су сугестивни, конкретни и могу да се примене и пилагоде различитим поднебљима и епохама јер у себи носе јасну вербалну дефиницију националног идентитета. Као такви добијају поетски, митски значај који прати магијско дејство повезујући људе у колективну свест. Снажно реферирајући на нове глобалне аспекте у друштву инсистира на традиционалним вредностима нације и идентитета, како појединца тако и колектива.

Владимир Перић је уметник препознатљивог и аутентичног израза који одбачене предмете и материјале реконтекстује и кроз уметничке медије: *ready-made* објекте, инсталације, графике или видео радове на аутрнтичан начин, незаробљен традиционалним мишљењем кроз сукоб са временом, сећањима и успоменама често на духовит начин остварује уметничка дела. Кроз стваралаштво Владимира Перића провлачи се заједничка нит која се бави временом и пролазношћу. У инсталацијама то реферира на саму пропадљивост природе предмета којима уметник даје нови смисао.

На изложеном раду у Продајној галериј Београд пред нама је фотографија сатављене из сегмената у форми стрипа. На њој се налазе секвенце разговора двојице великана наше уметности: Душана Оташевића и Косте Богдановића испред Богдановићевог рада изведеног у клириту, плаве боје. Документаристичке сцене, постављене у низу стварају утисак режираности, а динамика расправе двојице уметника у снажном гесту покреће ток размишљања. Сам назив рада *Разговор о уметности* буди и претпоставку теме о којој се расправља. Као што је сам уметник једном приликом навео Ворхолове речи: „Важно је оно што се прича да се ради, а не оно што се ради“, овога пута не добијају на значају јер Душан Оташевић и Коста Богдановић разговарајући казују речи које у себи носе смисао, иза којег стоје деценије плодног рада и конкретна уметничка остварења. Чињеница да ми те речи не чујемо већ само наслућујемо даје интензитет самом раду и понире у дубље филозовске нивое бића уметности и уметника. Насупрот овом раду уметник ће реализовати и један *ready-made* у којем ће користећи одбачене предмете креирати дело ван контекста устаљених шаблона размишљања. И сада ће од бачених, ником потребних ствари направити уметничко дело својом аутентичном ауторском личношћу, незаробљеног духа, интуитивним путем.

Наша савремена ликовна сцена изнедрила је четворицу уметника који су се издвојили из мноштва стваралаца, Владислава Шћепановића, Драгана Здравковића, Ивана Грубанова и Владимира Перића. Ови уметници стасали су у епохи чијем смо крају сведочили али су уједно и настајању новог доба успели да опстану као појединци, личности, уметници. На њих снажно делује друштвени контекст у којем су се формирали, као и географија поднебља из којег су потекли. Тај оквир их није ослабио, нити покорио већ је у њима пробудио снажан креативан потенцијал, као одговор на стварност. У основи уметничког израза налазе се интелектуални, искуствени, лични слојеви бића, а пре свега сећање на време које им је претходило. Пронашли су начин да одговоре новој улози уметности која је ангажована, која освешћује. Дубоко потковани теоријским знањем, нису оптеретили своје стваралаштво тиме, већ су напротив уз помоћ теорије уметности усвојили нове видове изражавања. Сва четворица делују у актуелном времену, тумачење уметности их незаокупља, а кроз различите медије, од штафелајне слике, преко *ready-made*-а, објеката, перформанса, видео радова остварују аутентична дела којима су дали континуитет нашој уметничкој сцени, која није замрла, нити нестала и која данас комуницира са глобалном уметничком сценом. Уметност Шћепановића, Здравковића, Грубанова и Перића је у блиској је вези са актуелним светским истраживањима и стремљењима у сликарству. Богат и веома плодан опус ових уметника привлачи пажњу како стручне/ научне јавности и критике, тако и публике, а српску уметничку сцену пласира у шири контекст који није зачаурен у уже домаће или регионалне оквире.

Биографије

Владислав Шћепановић (Црна Гора, Никшић, 1970) дипломирао 1994. на Факултету ликовних уметности, Цетиње, област Сликаство. Магистрирао 1997. на Факултету примењених уметности у Београду, област Зидно сликарство. Докторирао 2009. године на интердисциплинарним докторским студијама Универзитета уметности у Београду у области Теорије уметности и медија, ментор проф. др Дивна Вуксановић. Ради на ФПУ од 1998. године, а у звање ванредног професора изабран 2011, а у звање редовног професора 2018. године. Професор је на докторским студијама ФПУ и Универзитета уметности у Београду. Објавио више научних радова у стручним часописима и једну монографију из области теорије уметности и медија под називом „Медијски спектакл и деструкција“ (Београд 2010). Комесар је наступа Србије на 58. Бијеналу у Венецији 2019. Педстављао је Србију на Бијеналу у Венецији 2017. У периоду 2013/2014. био је в. д. директора Музеја савремене уметности у Београду. Председник одбора 55. Октобарског салона. Оснивач и главни уредник уметничке асоцијације ART OF REALITY association и оснивач уметничке групе HARD SOC. Добитник награде Бели анђео у Милешеви 2001. Излагао на 26 самосталних и више колективних изложби у земљи и иностранству (Осијек, Подгорица, Бања Лука, Нови Сад, Токио, Париз, Њујорк, Хјустон, Хобокен).

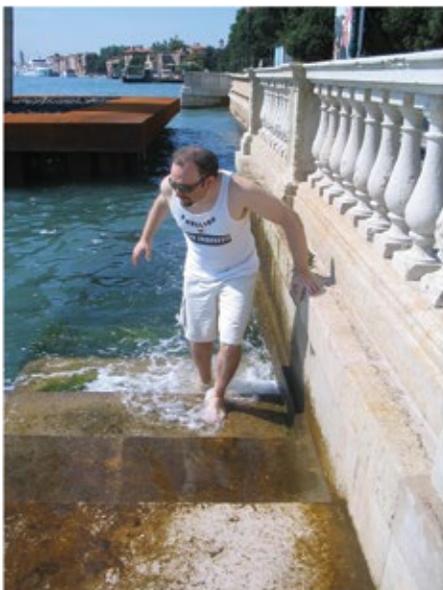
Драган Здравковић (Београд, 1969) дипломирао 1994. и магистрирао 1999. на Факултету ликовних уметности Универзитета уметности у Београду из области сликарства. Од 2000. до 2014. радио на сликарском одсеку Академије лепих уметности у Београду на предметима Цртање и Сликање, закључно у звању редовног професора. На истом факултету докторирао 2018. године код ментора академика Владимира Величковића. Члан Удружења ликовних уметника Србије од 1996. године. Члан Уметничког савета Галерије 73, Београд, од 2007. до 2013. Предавао сликарство на високошколској установи „SACI – Studio Art Centers International Florence – New York“, 2002. и 2004. године. Суоснивач, предавач и координатор при ЦМУС – Центар за међународне уметничке студије, Београд. Међународни селектор по позиву, на „3rd International Engraving Biennial of Douro 2005“, Португалија. Предавао и водио уметничке радионице за „Outsideproject“ 2005, 2006 и 2007. у Фиренци. Од 1999. по позиву, вршио рестаураторске радове у храму „Свете Тројице – Подворја Московске Патријаршије“ у Београду. Члан је програмског савета наступа Србије на 58. Бијеналу у Венецији 2019. Педстављао је Србију на Бијеналу у Венецији 2017. Излагао на бројним самосталним и групним изложбама у земљи и иностранству. Радови се налазе у неколико музејских јавних и многим приватним колекцијама у земљи и иностранству. Ради на ФПУ у Београду од 2014. године.

Иван Грубанов (Београд, 1976) основне студије завршио 1999. на Факултету ликовних уметности у Београду, Сликарски одсек. Мастер студије завршио 2001. на ФЛУ у Београду, Сликарски одсек. Специјализација на Rijksakademie van Beeldende Kunsten у Амстердаму 2002-2004. Од 2005-2006. Delfina Studios, Лондон (уметничко-истраживачки боравак). 2008. Casa de Velazquez, Француски институт у Мадриду, уметничко-истраживачки боравак. Докторирао је 2016. године из области уметности (PhD in Arts) на Универзитету у Лувену (KU Leuven), Белгија. Представљао је Србију на 56. Бијеналу уметности у Венецији 2015. Објављене монографије о уметничком раду: Visitor, издавач МСУ у Београду 2005, Documents Grubanov, издавач Rijksakademie van beeldende kunsten у Амстердаму 2006, The Evil Painter, издавач Verlag Fuer Moderne Kunst Nuernberg, 2008, Уједињене мртве нације, издавач МСУ у Београду, 2015, Unnation, Kehrler Verlag, Berlin/Heidelberg, 2016. Ради на ФПУ у Београду од 2015. Излагао на бројним самосталним и групним изложбама у земљи и иностранству. Радови Грубанова се налазе у колекцији Националног музеја савремене уметности у Атини, МСУ у Београду, Музеја уметности у Берну, Deutsche Bank колекцији у Франкфурту и многим другим.

Владимир Перић (Београд, 1962) студирао графику и фотографију на Факултету примењених уметности и дизајна у Београду. Члан УЛУС-а од 1994. године, а 2004. године постао члан Art Directors Cluba Србије. Од 1986. до 1996. излагао под псеудонимом Талент 19 пута самостално и 47 пута на колективним изложбама. Од 1996. до 2006. је као члан групе Talent Factory излагао 20 пута самостално и 69 пута на колективним изложбама. Од 2006. до данас ради на пројекту Музеј детињства. Педстављао је Србију на Бијеналу у Венецији 2013. Радове објављивао у часописима: Domus, How, Graphics International, Blue, European Photography, Квадарт, Етерна, Реч, New Moment, Ремонт Арт Магазин, Арт Фама; књигама: David Carson – 2nd sight (Laurence King Publishing), Steven Heller & Mirko Ilic-Icons of Graphic Design (Thames&Hudson). Јануара 2006. добија „Политикину“ награду из фонда „Владислав Рибникар“ за изложбу Made in Yugoslavia, Галерија Хаос, Београд. Ради на Факултету примењених уметности од 2012. године.

Иван Грубанов / Ivan Grubanov
Плаво-црна слика / Blue-black
Painting
2018, уље на везеном платну
/ oil on embroidered canvas,
170x130 cm

Драган Здравковић / Dragan Zdravković
Простор за уметност I / Spazio per l'Arte I
2005, фотографија / photography
Фотографија / Photo: Руџица Бајић / Ružica Bajić

Драган Здравковић / Dragan Zdravković
Простор за уметност II / Spazio per l'Arte II
2007, фотографија / photography
Фотографија / Photo: Тања Крстевски / Tanja Krstevski

Владимир Перић / Vladimir Perić
Разговор о уметности / Discussion on Art
2018, фотографија на платну / print on canvas, 30x200cm

деталъ / detail

Biographies

Vladislav Šćepanović was born in Nikšić, Montenegro in 1970. Graduated from the Faculty of Fine Arts, Cetinje, Montenegro, Department of Painting (1994), M.A. at the Faculty of Applied Arts, Belgrade, Serbia, Department of Mural Painting (1997). Obtained his PhD degree in Art Theory and Media (2009) at the Interdisciplinary Doctoral Studies, University of Arts, Belgrade, Serbia, mentor Prof. Divna Vuksanović. Has been teaching at the Faculty of Applied Arts since 1998, Associate Professor since 2011, Full Professor since 2018. Teaches at PhD Program at the Faculty of Applied Arts and the University of Arts in Belgrade. Published several scholarly papers in professional periodicals and a monograph on art theory and media titled *Media Spectacle and Destruction* (Belgrade 2010). Is the Commissioner for the Serbian entry at the 58th International Art Biennale in Venice. Represented Serbia at the 57th Venice Art Biennale (2017). During 2013/2014, he was the acting director of the Museum of Contemporary Art in Belgrade, Serbia. Was president of the Board of the 55th October Salon, Belgrade, Serbia. Founder and editor-in-chief of the arts association ART of REALITY and founder of the artistic group HARD SOC. Recipient of the award *White Angel* of the Mileševo Art Colony (2001). Had 26 solo shows and exhibited at numerous group exhibitions in Serbia and abroad (Osijek, Podgorica, Banja Luka, Novi Sad, Tokyo, Paris, New York, Huston, Hobeken).

Dragan Zdravković was born in Belgrade, Serbia in 1969. BFA (1994) and MFA (1999) from the Faculty of Fine Arts in Belgrade, University of Arts, Belgrade, Department of Painting. Taught as a full-time professor the subjects: Drawing and Painting at the Painting Department of the Academy of Fine Arts from 2000 to 2014. Obtained his PhD (2018) degree at the same faculty, mentor Academician Vladimir Veličković. Member of the Serbian Fine Arts Association since 1996. Member of the Art Council of Gallery 73, Belgrade (2007 - 2013). Taught painting as a visiting professor at SACI – Studio Art Centers International Florence – New York (2002 – 2004). Is the co-founder, lecturer and coordinator of CMUS – Center for International Art Studies, Belgrade. Was member (by invitation) of the Selection Committee of the 3rd *International Printmaking Biennial of Duro* (2005), Portugal. Taught and led workshops for *Outsiderproject* in Florence, Italy (2005-2007). Since 1999 has been doing restoration work by invitation in the Church of the Holy Trinity - metochion of the Moscow Patriarchate in Belgrade. Is member of the Program Council for the Serbian entry for the 58th International Art Biennale in Venice. Was the representative of Serbia at the 57th Venice Biennale (2017). Had numerous solo shows and took part in many group exhibitions in Serbia and abroad. His works are in several museum and private collections in Serbia and abroad. Has been teaching at the Faculty of Applied Arts since 2014.

Ivan Grubanov was born in Belgrade, Serbia in 1976. BFA (1999) and MFA (2001) from the Faculty of Fine Arts in Belgrade, University of Arts, Belgrade, Department of Painting. Further studies, programs and residencies: at the Rijksakademie van Beeldende Kunsten in Amsterdam, Holland (2002-2004); Delfina Studios, London, UK (2005-2006); Casa de Velazquez, French Institute in Madrid (2008). Obtained a PhD in Arts at the KU Leuven University, Belgium. Represented Serbia at the 56th Venice Art Biennale (2015). Published monographs on his work: *Visitor*, MSU, Belgrade, Serbia, 2005; *Documents Grubanov*, Rijksakademie van Beeldende Kunsten, Amsterdam, Holland, 2006; *The Evil Painter*, Verlag Fuer Moderne Kunst, Nuremberg, Germany 2008; *United Dead Nations*, MSU, Belgrade, Serbia, 2015; *Unnation*, Kehrer Verlag, Berlin, Heidelberg, 2016. Has been teaching at the Faculty of Applied Arts since 2015. Had numerous solo shows and took part in group exhibitions in Serbia and abroad. Grubanov's work is housed in the collections of the National Museum of Contemporary Art, Athens, Greece, Museum of Contemporary Art, Belgrade, Serbia, Art Museum in Bern, Switzerland, Deutsche Bank collection in Frankfurt, Germany and in many other collections.

Vladimir Perić was born in Belgrade, Serbia in 1962. He studied Printmaking and Photography at the Faculty of Applied Arts and Design in Belgrade. Has been a member of ULUS (Association of Fine Artists of Serbia) since 1994, became a member of the Art Directors Club of Serbia in 2004. From 1986 to 1996 exhibited under the pseudonym Talent – had 19 solo shows and 47 group exhibitions. From 1996 to 2006 was member of the group Talent Factory – had 20 solo shows and 69 group exhibitions. Has been working on the project Museum of Childhood since 2006. Represented Serbia at Venice Art Biennale in 2013. His work was published in magazines: *Domus*, *How*, *Graphic International*, *Blue*, *European Photography*, *Kvadrat*, *Eterna*, *Reč*, *New Moment*, *Remont Art Magazine*, *Art Fama*; books: *David Carson – 2nd Sight* (Laurence King Publishing), *Steven Heller and Mirko Ilić – Icons of Graphic Design* (Thames and Hudson). Is the recipient of the Politica Award from the Vladislav Ribnikar Fund (January 2006) for the exhibition in *Haos* Gallery, Belgrade, Serbia. Has been teaching at the Faculty of Applied Art since 2012.

Slavica Obradinović

Vladislav Šćepanović, Dragan Zdravković, Ivan Grubanov and Vladimir Perić

For decades, our contemporary art scene has been re-examining the aspirations, trends, valorization and position of Serbian art in relation to the current trends on the world art scene. Today these issues may be more dynamic than before and they define the future developments in contemporary art.

Since the last decades of the 20th century, we have been witnesses to a life in an age marked by intensive and fundamental changes. Life in dramatic times, primarily interesting due to the scope and power of change, with the destruction that went on with it, decidedly reflected on the art scene. Reflection on the personal and collective level is constantly present, traditional values (society, nation, moral, ethics, aesthetics ...) are being analyzed, and these pursuits have also been transposed to the domain of painting, the focus being put on its present-day position, its social role, purpose and goals. Artists Vladislav Šćepanović, Dragan Zdravković, Ivan Grubanov and Vladimir Perić successfully correspond with these challenges while creating high quality art. The joint exhibition of these four acclaimed artists provides an insight into the contemporary Serbian art scene as well as the direction it will develop in the broader context of the global art scene. It is of great importance that these painters are professors at the Faculty of Applied Arts in Belgrade where they have an active influence on the formation of future generations of artists. They also represented our country at the relevant international art events – the Venice Biennale (Vladislav Šćepanović and Dragan Zdravković in 2017, Ivan Grubanov 2015 and Vladimir Perić 2013) where in their encounter with foreign artists they proved that our country follows global trends in art but also moves boundaries, that the Serbian art scene succeeds in bringing out the new, not being afraid to experiment.

Vladislav Šćepanović is represented by large sized oil on canvas paintings *Playground 1* and *Playground 2* made in 2017 that give us an insight into the essence of Šćepanović's art. As an artist he remained loyal to the image in the classical meaning but he incorporates into his paintings photographic templates, video and film frames, words and messages, recognizable fonts taken from the mass media insisting on the destructiveness, spectacle and power of evil. His skill, talent and mastering of drawing, space and the technique of oil painting is demonstrated in his depiction of the motifs of the paintings. This time Šćepanović chose a reduced color tone used to emphasize the message. Dealing with political and pop art he reflects on the global state of man's consciousness and his subjugation to the political system of

power and the postulates of a consumer society. He demonstrates the brutality of war and catastrophes in his explicitness of motifs directing the viewer's attention to the fragility of life initiating dreams and hopes. By confronting us with the realistic fear of evil and cataclysm, he also raises our awareness, insisting on the individuality, human rights, voicing ones opinion, on the personal stands. In addition, the artist directs the individual's identity with clear messages, determining his/her being within the context of the traditional system of values. Šćepanović's art deals with and reflects on the current events with an intention to influence and change the time it is created in. There is no room for the average or mediocre in his art in the intellectual as well artistic sense. Šćepanović intrigues, frightens, encourages or even makes one smile. The accepted term of art consumer gains a new meaning when faced with Šćepanović's paintings because any connection with the consumer society is annulled by the impact of his art.

Dragan Zdravković showcases two groups of photos which are a link and reflection on two of his works titled *Space for Art I and II / Spacio per l'Arte I II* from 2005 and 2007. At that time, Zdravković exhibited at the Biennale as an independent artist and shortly after those pieces were showcased to the Belgrade public. Several years later, Zdravković took part in the official selection of the 2017 Venice Biennale where he exhibited his works in a specially built architectural segment titled "Personal Confessions", thus confirming the continuity of his artistic activity. The artist's performative act captured on photos represents an engaged work with connotations of a guerrilla raid on a reputable artistic event. When perceived as a whole, seen in the context of the time when it was exhibited, we gain an insight into Dragan Zdravković's complex visual and social aspiration. Using himself as an individual, in an ironic sense, situated in interesting situations of hiding, sneaking, peeking, exhibitionism and presence, the artist managed to convey and envisage the meaning of artistic activity in today's world where strife and persistence lead to recognition and acceptance. Dragan Zdravković is an artist recognized by his painterly oeuvre. His move to the domain of performance achieved relevant artistic achievements whereas in painting he actively deals with the reality he lives in. Time is the concept that moves him giving him strength and energy. His next level of reflection deals with the impact the concept of time has on our reality, intuitively incorporating its metaphysical meaning as well as the meaning of silence and play into his paintings. This is where the surreal worlds of futuristic images come from. The art of Dragan Zdravković is socially engaged while taking from reality, which has a powerful impact on him, elements of advertizing, mass media and pop art, annulling their recognizable identity and giving them a new meaning and spirit.

Ivan Grubanov has been continually exploring and interpreting the political, cultural and ideological perceptions of the concept of nation using well known, recognizable symbols. When dealing with issues of remembrance and memory of the individual as well as the collective his aim is to form an identity and define the space of his activity. He did

two performances that resulted in large size abstract paintings – *The Blue Painting* and *The Blue-Black* painting that the public will see at this exhibition in the Sales Gallery *Beograd*.

The *Blue Painting* was made during a performance as a response to a performance done by Katja Schenker from Switzerland. During his performance Grubanov threw Yugoslav flags on the floor, the ones that had no more value for anyone in both the ideological and material sense. The cleaning women using brooms tossed them to each other, simulating cleaning of trash. Then the artist applied indigo blue paint on the flags that was transferred on the white canvas beneath the flags. This activity resulted in oil on canvas painting. Traces of indigo blue were preserved on the white canvas together with sporadic contours of the five-pointed stars that used to be on the flags. The aim of the performance was the desire to attain an inner knowledge of the process of how a nation disintegrated (the Yugoslav one) which resulted in the constituting of new ones. He also dealt with the issue whether the national identities emblems were imaginary or real.

The *Blue-Black* painting was the result of the cycle/process *Painting the Nation* where Grubanov starting from the national symbols and coat of arms, that contained recognizable slogans, transposed the slogans by embroidery on the canvas. Through a later intervention – applying layers of paint, gasoline and smoke he covered, hid and transformed the meanings of the slogans into alternative ones. In their essential meaning they have a poetical and patriotic effect as did any other slogans from flags and coat of arms that Grubanov uses. It is by this provocation that Grubanov posed socially engaged questions that refer to the present-day nations positioning them in relation to the present-day, suggesting the future of this concept and national attributes. Flags are assessable, recognizable motifs present in everyday life and as such they carry a powerful national message that in the performance communicates with art. Grubanov was attracted not by the origin of nations but he focused on the symbols, words found on national attributes that are suggestive, concrete and can be applied to and adapted by different countries and epochs because they have a clear verbal definition of a national identity. As such they attain a poetic, mythological significance that is accompanied by a magical effect of bonding people into a collective consciousness. Strongly referring to the new global aspects in society, he insists on traditional values of the nation and identity for the individual as well as the collective.

Vladimir Perić is an artist of a recognizable and authentic expression who recontextualizes discarded objects and material producing works of art: readymade objects, installations, prints or video works. He does so in an authentic often humorous way, not trapped by traditional thought in a conflict with time, remembrance and memories. There is a linking thread in Vladimir Perić's art that deals with time and transience. This refers to the deterioration of the very nature of the objects the installations are made of and to which the artist gives a new meaning. The showcased work in Sales Gallery *Beograd* presents a photo made up of segments in the form of a cartoon. We can see

sequences of a conversation between two great Serbian artists: Dušan Otašević and Kosta Bogdanović standing in front of Bogdanović's piece made in blue Plexiglas (clirit). The documentary scenes, set in sequence, create an impression of them being staged and the dynamics of the conversation of the two artists in a powerful gesture moves the flow of thought. The very title of the work *Discussion on Art* initiates the suggestion of the topic being discussed. As the artist once cited Warhol's words: "What matters is what is being said and not what is done ." In this case they do not apply as Dušan Otašević and Kosta Bogdanović while talking say words that are meaningful as there are decades of prolific work and actual art to support them. The fact that we do not hear their words but only sense them gives intensity to the work that descends into deeper philosophical levels of art and the artist. Contrary to this work the artist would produce a ready-made piece using discarded objects to create a work outside the context of the consistent patterns of thought. Thanks to his authentic authorial personality and free spirit, he has produced a work of art in an intuitive way out of discarded objects no one needs.

Our contemporary art scene has produced four artists that have stood out among the many: Vladislav Šćepanović, Dragan Zdravković, Ivan Grubanov and Vladimir Perić. They have come of age as artists in an epoch whose end we have been a witness to but they have managed to survive as individuals, personalities and artists in the emerging new age. They were profoundly influenced by the social context they were formed in as well the geography of the region they were born in. This framework has neither weakened nor subdued them but kindled a powerful creative potential in them as a response to reality. The cornerstone of their artistic expression lies in their intellectual, experiential, personal levels but primarily in remembrance of the time that preceded them. They have found the way to respond to the new role of art that is engaged, that raises ones consciousness. Although their theoretical knowledge is deeply rooted they did not burden their creativity with it, on the contrary art theory has helped them to adopt new forms of expression. All four of them are active in the current time, they are not preoccupied by interpretations of art but by using various media from easel painting, via readymade objects, performance, video works they have produced authentic works of art that have given continuity to our art scene, that did not fade away nor disappear, and that today communicates with the global art scene. The art of Šćepanović, Zdravković, Grubanov and Perić is closely related to current global explorations and aspiration of art. The very rich and prolific oeuvre of these artists attracts the attention of the professional/scholarly public and critics as well as the public and it places the Serbia art scene into a broader context not cocooned into the narrow domestic or regional framework.

ИЗЛОЖБА РЕАЛИЗОВАНА СРЕДСТВИМА
СЕКРЕТАРИЈАТА ЗА КУЛТУРУ
ГРАДА БЕОГРАДА

EXHIBITION SUPPORTED BY
SECRETARIAT FOR CULTURE OF
THE CITY OF BELGRADE

ИЗДАВАЧ
ПРОДАЈНА ГАЛЕРИЈА «БЕОГРАД»
Косанчићев венац 19, Београд, Србија
Тел/факс 011 30 33 923
Тел 011 32 87 325
office@galerijabeograd.org
www.galerijabeograd.org

PUBLISHER
GALLERY «BEOGRAD»
Kosančićev venac 19, Belgrade, Serbia
+ 381 11 30 33 923
+ 381 11 32 87 325
office@galerijabeograd.org
www.galerijabeograd.org

Главни и одговорни уредник
Михаило М. Петковић, директор

Editor-in-chief
Mihailo M. Petković, director

Кустос
Јелена Кривокапић

Curator
Jelena Krivokapić

Уредник издања
Драгица Вуковић

Catalogue Editor
Dragica Vuković

Уметнички савет
Бранко Раковић
Александар Лека Младеновић
Горан Десанчић

Art Council
Branko Raković
Aleksandar Leka Mladenović
Goran Desančić

Текст у каталогу
Славица Обрадиновић

Text in Catalogue
Slavica Obradinović

Превод
Ванда Перовић

Translation
Vanda Perović

Дизајн
Жолт Ковач

Design
Žolt Kovač

Фотографија
Бранко Раковић, Владимир Татаревић,
Владимир Перић

Photography
Branko Raković, Vladimir Tatarević,
Vladimir Perić

Штампа
Грид студио доо, Београд

Printed by
Grid studio, Belgrade

Тираж
150

Print run
150

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

73/76.071.1:929 Шћепановић В.(083.824)
73/76.071.1:929 Здравковић Д.(083.824)
73/76.071.1:929 Грубанов И.(083.824)
73/76.071.1:929 Перић В.(083.824)
73/76(497.11)*20*(083.824)

ШЋЕПАНОВИЋ, Здравковић, Грубанов, Перић = Šćepanović, Zdravković, Grubanov, Perić :
Продајна галерија "Београд", мај 2019. / [текст у каталогу Славица Обрадиновић = text in
catalogue Slavica Obradinović ; превод Ванда Перовић = translation Vanda Perović ; фотографија
Бранко Раковић, Владимир Татаревић = photography Branko Raković, Vladimir Tatarević]. - Београд :
Продајна галерија "Београд" = Belgrade : Gallery "Beograd", 2019 (Београд : Грид студио). - [12] стр. :
репродукције ; 22 x 22 cm

Упоредо срп. текст и енгл. превод. - Тираж 150. - Биографије: стр. [4].

ISBN 978-86-6141-139-7

1. Шћепановић, Владислав, 1971- [уметник] 2. Здравковић, Драган, 1969- [уметник] 3. Грубанов,
Иван, 1976- [уметник] 4. Перић, Владимир, 1962- [уметник]
а) Шћепановић, Владислав (1970-) - Изложбени каталози б) Здравковић, Драган (1969-) -
Изложбени каталози с) Грубанов, Иван (1976-) - Изложбени каталози д) Перић, Владимир (1962-)
- Изложбени каталози COBISS.SR-ID 275940364

Последња страна / Back cover

Иван Грубанов / Ivan Grubanov
Плава слика / Blue Painting
2017, уље на платну / oil on canvas,
170x140 cm

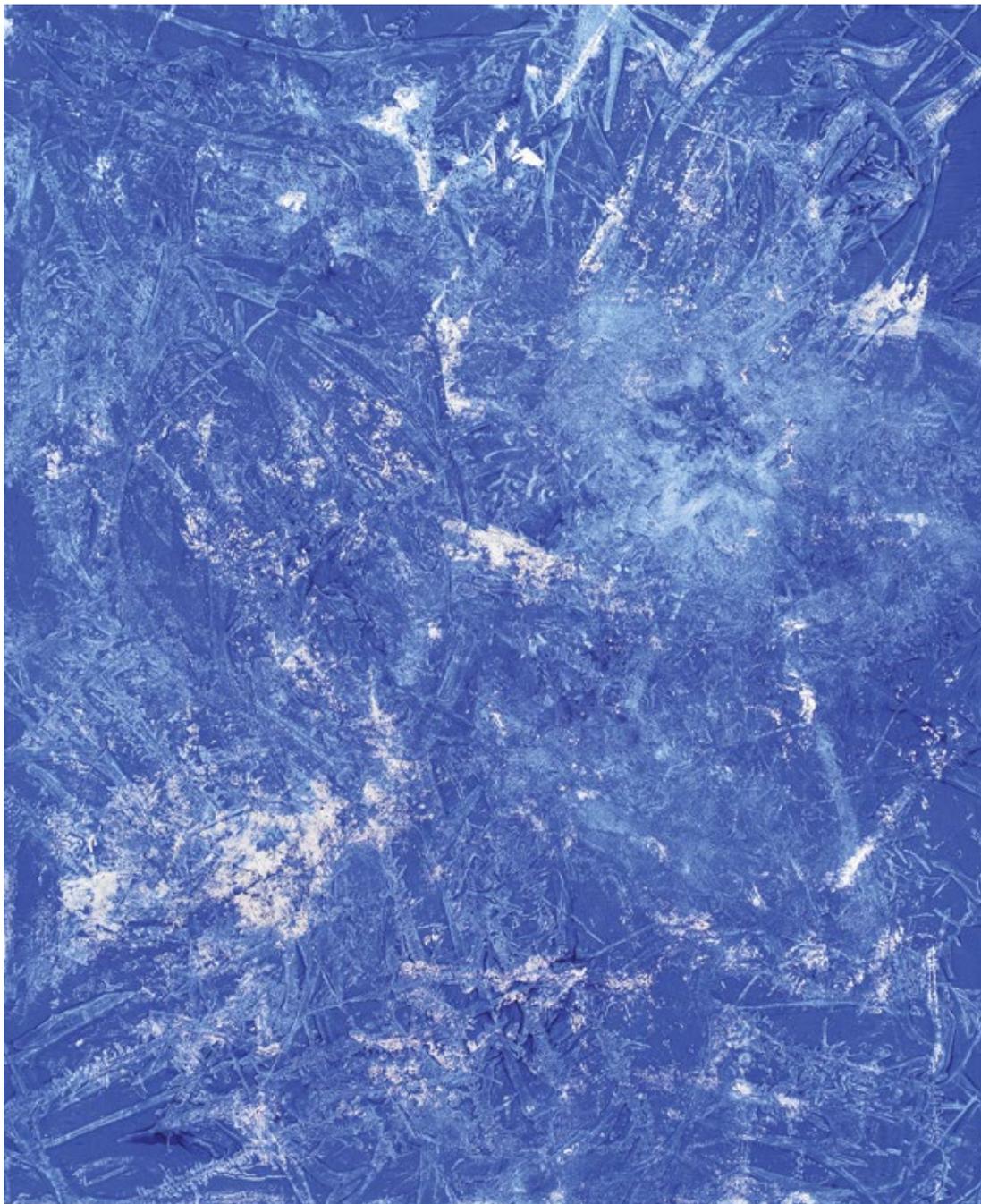
Пријатељ галерије

Винојуг 2010.

Владислав Шћепановић / Vladislav Šćerpanović
Playground 1
2017, уље на платну / oil on canvas, 210x180 cm

www.galerijabeograd.org